

20 Δεκεμβρίου, 1996

[ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

TIBOR DOMOTOV ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Εφεσείοντες,

v.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινικές Εφέσεις Αρ. 6215 και 6216).

-
- Ποινή — Συνωμοσία — Κλοπή (3 κατηγορίες) — Ομολογία, παραδοχή και μεταμέλεια — Σχεδιασμός — Τρεις παρόμοιες υποθέσεις λήφθηκαν υπ' όψιν — Επιβολή συντρεχουσών ποινών φυλάκισης 9 μηνών σε κάθε κατηγορία — Επικυρώθηκαν από το Εφετείο το οποίο τις χαρακτήρισε επεικειές. 5
- Επιμέτρηση — Ελαφρυντικοί παράγοντες — Παραδοχή — Είναι ήσσονος σημασίας αν ήταν η μόνη εκλογή των κατηγορουμένων.
- Εξατομίκευση — Ελαφρυντικοί παράγοντες — Οικογενειακές και προσωπικές περιστάσεις — Επιπτώσεις της επιβολής ποινής φυλάκισης στην οικογένεια κατηγορουμένου. 10
- Την επομένη της άφιξής τους στην Κύπρο από την Ουγγαρία, οι εφεσείοντες έκλεψαν χρυσαφικά από τρία χρυσοχοεία στην οδό Λήδρας στη Λευκωσία. Η κλοπή είχε σχεδιαστεί από πριν ούτως ώστε κατά την ώρα που θα έπαιρνε τα χρυσαφικά ο ένας από αυτούς, ο άλλος να απασχολεί τον υπάλληλο και ο τρίτος να παραφυλάγει στο δρόμο. 15
- Παραδέχθηκαν ενοχή και κρίθηκαν ένοχοι στις κατηγορίες. Εφεσίβαλαν τις επιβληθείσες ποινές σαν έκδηλα υπερβολικές. Το Εφετείο απέρριψε τις εφέσεις και αποφάνθηκε ότι: 20
- Ο ισχυρισμός του πρώτου εφεσείοντα ότι η σύμπραξη του ήταν ήσσονος σημασίας δεν ευσταθεί λόγω της παραδοχής του στην κατηγορία για συνωμοσία. 25

Οι επιπτώσεις της επιβολής ποινής φυλάκισης στην οικογένεια δεν αποτελούν αποφασιστικό παράγοντα στον καθορισμό της ποινής.

Η μεταμέλεια των εφεσεϊόντων δεν ήταν ειλικρινής.

5

Η έφεση απορρίπτεται.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

10 *Brian v. Police (1970) 2 C.L.R. 162,*

Χασσάν ν. Αστυνομίας (1992) 2 Α.Α.Δ. 78.

Έφεση εναντίον Ποινής.

15

Έφεση εναντίον της ποινής από 1. Tibor Domotou και 2. Janos Tokoli οι οποίοι κρίθηκαν ένοχοι στις 6 Σεπτεμβρίου, 1990 από το Επαρχιακό Διακαστήριο Λευκωσίας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 29981/96) στις κατηγορίες συνωμοσίας προς διάπραξη κακουργήματος και κλοπής κατά παράβαση των Άρθρων 20, 29, 255, 262 και 371 του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154 και καταδικάστηκαν από Μαλαχτό, Ε. Δ. σε ποινή φυλάκισης 9 μηνών στην 1η κατηγορία, 9 μηνών στην 2η κατηγορία, 9 μηνών στην 3η κατηγορία, και 9 μηνών στην 4η κατηγορία ο 1ος κατηγορούμενος και σε ποινή φυλάκισης 9 μηνών στην 1η κατηγορία, 9 μηνών στην 2η κατηγορία, 9 μηνών στην 3η κατηγορία και 9 μηνών στην 4η κατηγορία ο 2ος κατηγορούμενος.

25

Ν. Παπαγεωργίου, για τους Εφεσεϊόντες.

30

Π. Κληρίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την Εφεσίβλητη.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Η απόφαση του δικαστηρίου θα δοθεί από το
35 δικαστή Σ. Νικήτα.

ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Οι εφεσεϊόντες 1 και 2, ηλικίας 35 και 50 χρόνων αντίστοιχα, είναι αδελφοί. Κατάγονται από την Ουγγαρία. Παραδέχθηκαν ενοχή σε κατηγορητήριο από 4 κατηγορίες, από τις οποίες οι τρεις τελευταίες είναι για κλοπή. Και καταδικάστηκαν σε κάθε κατηγορία σε 9 μήνες φυλάκιση, που το πρωτόδικο δικαστήριο διέταξε να συντρέχει. Λήφθηκαν υπόψη, κατά παράκληση των εφεσεϊόντων και με τη συγκατάθεση της εφεσίβλητης και τρεις εκκρεμείς υποθέσεις για τη διάπραξη ομοειδών

40

αδικημάτων στη Λάρνακα και στη Λεμεσό. Αμφισβητείται τώρα το μέγεθος της ποινής, που προσβάλλεται ως υπερβολική. Ας σημειωθεί ότι η σύζυγος του πρώτου εφεσεύοντα ήταν συγκατηγορούμενη στην ίδια υπόθεση. Της επιβλήθηκε η ίδια ποινή, αλλά η φυλάκιση αναστάληκε για τρία χρόνια σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 95/72 για να μπορέσει να επιστρέψει στη χώρα της για να φροντίσει τα 5 ανήλικα παιδιά του ζεύγους. 5

Ο δικηγόρος των εφεσεύοντων, που διόρισε το δικαστήριο στα πλαίσια της νομικής αρωγής που παρέχεται σε ποινικές υποθέσεις, υποστήριξε την έφεση με κύριο άξονα τις προσωπικές και οικογενειακές περιστάσεις των εφεσεύοντων. Μπορεί εδώ να λεχθεί ότι το πρωτόδικο δικαστήριο πληροφορήθηκε για τις συνθήκες ενός εκάστου, οι οποίες αξιολογήθηκαν και χρησιμοποιήθηκαν για εξατομίκευση της ποινής. Ο συνήγορος όμως ανέφερε ότι η σύζυγος του πρώτου εγκατέλειψε το σπίτι τους στην Ουγγαρία και τα παιδιά τους, τα οποία φροντίζει η μητέρα του, ηλικίας 76 ετών, η οποία όμως υποφέρει από ισχυαλγίες. Και έχει ως μόνο πόρο ζωής τη σύνταξή της. Ο κ. Παπαγεωργίου επίσης ισχυρίστηκε ότι η συμμετοχή του πρώτου στη διάπραξη των αδικημάτων δεν ήταν ουσιαστική. Δεν εισερχόταν στα καταστήματα στα οποία διαπράχθηκαν οι κλοπές. 10 15 20

Για το δεύτερο εφεσεύοντα κανένα νέο στοιχείο δεν προστέθηκε. Προσκομίστηκε μόνο ιατρικό πιστοποιητικό από τη χώρα του ότι η σύζυγός του, που έχει την επίβλεψη των τριών παιδιών τους, θα υποβληθεί σε εγχείρηση. Τέλος έχει λεχθεί ότι έχουν και οι δύο μετανοήσει για τις πράξεις τους, που ομολόγησαν πρόθυμα στην αστυνομία. 25

Ως προς το τελευταίο αυτό θέμα ο δικηγόρος της Δημοκρατίας είπε - και έχει δίκιο - ότι δεν είχαν άλλη εκλογή παρά να παραδεχθούν την ενοχή τους. Όταν η αστυνομία επέδραμε στο διαμέρισμα που διέμενε η σπείρα, ο εφεσεύων 1 θεάθηκε να ρίχνει τα κλοπιμαία, που ήταν χρυσαφικά, από τον εξώστη του διαμερίσματος σε άδειαν οικόπεδο. Περαιτέρω ο κ. Κληρίδης, αφού αναφέρθηκε στις συνθήκες και τις περιστάσεις υπό τις οποίες διαπράχθηκαν τα αδικήματα εισηγήθηκε, εν όψει και της επίτασης που παρατηρείται σε αδικήματα κατά της περιουσίας, να χρησιμοποιήσουμε την εξουσία που μας παρέχει το άρθρ. 145 του περί Ποινικής Δικονομίας, Κεφ. 155, για να αυξήσουμε την ποινή. Και μας ανέφερε σαν πρότυπο επιμέτρησης τις υποθέσεις *Brian v. Police* (1970) 2 C.L.R. 162 και *Χασσάν ν. Αστυνομίας* (1992) 2 Α.Α.Δ. 78, που ήταν υποθέσεις κλοπής από αλλο- 30 35 40

δαπούς οι οποίοι τιμωρήθηκαν με φυλάκιση 15 μηνών.

5 Οι εφεσείοντες έφτασαν στην Κύπρο προερχόμενοι από την Ουγγαρία στις 25/8/96. Την επομένη πήγαν σε τρία διαφορετικά χρυσοχοεία στην οδό Λήδρας και έκλεψαν τα χρυσαφικά, που είναι
10 αντικείμενο των κατηγοριών 2, 3 και 4. Σαφώς προκύπτει ότι έδρασαν με σχέδιο. Ενώ ο ένας απασχολούσε τον υπάλληλο, ο άλλος έπαιρνε τα κλαπέντα, ενώ ο τρίτος παραφύλαγε στο δρόμο. Δεν ευσταθεί επομένως ο ισχυρισμός του πρώτου ότι η σύμπραξη του ήταν ήσσονος σημασίας. Άλλωστε και οι δύο, όπως και η πρώτη συγκατηγορούμένη τους, παραδέχθηκαν ενοχή στην πρώτη κατηγορία για συνωμοσία προς διάπραξη κακούργηματος. Περαιτέρω οι δραστηριότητές τους κάλυψαν όλες σχεδόν τις ελεύθερες πόλεις.

15 Ο σχεδιασμός λοιπόν είναι το ανησυχητικό και συνάμα το επιβαρυντικό στοιχείο της υπόθεσης, που καθιστά τη φυλάκιση ορθολογικά και αντικειμενικά σωστή επιλογή του δικαστηρίου. Σε συσχετισμό φυσικά με την ανάγκη αποτροπής. Η εξατομίκευση, όπως ήδη σημειώσαμε, που μπορούσε να γίνει με βάση τις
20 προσωπικές συνθήκες, απασχόλησε το πρωτόδικο δικαστήριο και ασφαλώς αντανακλάται στο μέγεθος της ποινής. Η κλοπή τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι τρία χρόνια. Η εγκατάλειψη της οικογενειακής εστίας από τη σύζυγο του πρώτου, όσο λυπηρή εξέλιξη και αν είναι, δε μεταβάλλει τη σοβαρότητα της υπόθεσης.

25 Οι επιπτώσεις της φυλάκισης στην οικογένεια ενός κατηγορουμένου συγκαταλέγονται μεταξύ των ελαφρυντικών περιστάσεων. Δεν είναι όμως αποφασιστικής σημασίας στον καθορισμό της ποινής. Εξάλλου, στην κρινόμενη περίπτωση, δόθηκε η δέουσα σημασία στον παράγοντα αυτό, που συνέβαλε στην εφαρμογή της αρχής της εξατομίκευσης. Αναφορικά με τη μεταμέλεια των εφεσειδόντων φαίνεται πως δεν ήταν ειλικρινής. Όπως
30 προκύπτει από τις εκθέσεις του Γραφείου Ενημερίας και οι δύο προσπάθησαν να αποποιηθούν κάθε ευθύνη για τα αδικήματα, την οποία επέδρασαν στη σύζυγο του πρώτου.

40 Η συμπεριφορά των εφεσειδόντων αποτελούσε κατάχρηση της φιλοξενίας που τους παρέσχε ο τόπος. Το πρωτόδικο δικαστήριο προέβη σε ορθολογική επιμέτρηση με υπόβαθρο τη βαρύτητα των πράξεων. Θα λέγαμε ότι η ποινή θα μπορούσε να χαρακτηριστεί επιεικής. Όμως δεν τη θεωρούμε τόσο χαμηλή ώστε να επιβάλλει την επέμβαση μας στην κρίση του πρωτόδικου δικαστηρίου.

Η έφεση απορρίπτεται.